

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Poznaniu**

Poznań, dnia 20 maja 2011 r.

**Pan
Prof. dr hab. Grzegorz Spychalski
Dyrektor Instytutu Włókien Naturalnych
i Roślin Zielarskich w Poznaniu**

LPO-4101-03-03/2011
P/11/159

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹, zwanej dalej „ustawą o NIK”, Najwyższa Izba Kontroli – Delegatura w Poznaniu przeprowadziła w Instytucie Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich w Poznaniu, zwanym dalej „Instytutem”, kontrolę w zakresie gospodarowania majątkiem w latach 2009-2010.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym w dniu 28 kwietnia 2011 r., Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 60 ustawy o NIK, przekazuje Panu Dyrektorowi niniejsze

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie skontrolowaną działalność, mimo stwierdzonych nieprawidłowości.

1. W okresie objętym kontrolą, poza podstawową działalnością badawczo-rozwojową, Instytut prowadził także, wydzieloną pod względem finansowym i rachunkowym, działalność gospodarczą obejmującą m.in. uprawę zbóż, roślin strączkowych, roślin oleistych i innych; hodowlę bydła mlecznego i pozostałych zwierząt; sprzedaż m.in. zboża, nasion, kwiatów i roślin; produkcję i sprzedaż m.in. olejów i tłuszczów, odżywek, żywności dietetycznej, pasz dla zwierząt, wyrobów tekstylnych; usługową działalność wspomagającą produkcję roślinną; usługowe wykonywanie badań i analiz związanych z jakością żywności, a także wynajem i zarządzanie nieruchomościami własnymi. Działalność ta była dopuszczalna w świetle postanowień zatwierdzonego statutu Instytutu oraz prowadzona zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej². Przychody z tej działalności łącznie wyniosły 8.316,1 tys. zł (36,9% przychodów ogółem) w 2009 r. i 7.743,7 tys. zł (37,2% przychodów ogółem) w 2010 r., w tym przychody z tytułu wdzierżawienia gruntów rolnych i wynajmu pomieszczeń stanowiły kwoty odpowiednio 929,1 tys. zł (4,1% przychodów ogółem) i 971,5 tys. zł (4,7% przychodów ogółem).

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701, ze zm.

² Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, ze zm.

W ocenie NIK, podejmowana przez Instytut działalność gospodarcza nie ograniczała możliwości prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej. NIK zwraca jednak uwagę na malejącą aktywność badawczo-rozwojową Instytutu. Świadczy o tym obniżenie kategorii Instytutu, jako jednostki naukowej, w 2010 r. przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (z 2 na 3), a także zmniejszenie łącznych przychodów Instytutu (z 22.549,3 tys. zł w 2009 r. do 20.833,4 tys. zł w 2010 r.), w tym przychodów z działalności podstawowej (z 11.522,6 tys. zł w 2009 r. do 11.112,5 tys. zł w 2010 r.).

W trakcie kontroli nie stwierdzono nieprawidłowości w zakresie ustalania i regulowania zobowiązania z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych oraz podatku od towarów i usług.

2. Sytuacja ekonomiczno-finansowa Instytutu, który w latach objętych kontrolą poniósł straty, była niekorzystna. W 2009 r. strata wyniosła 1.320,8 tys. zł, a w 2010 r. – 1.072,8 tys. zł. Na osiągnięcie ujemnego wyniku finansowego wpływ miały m.in. wysokie koszty restrukturyzacji Instytutu w wyniku połączenia z dniem 1 stycznia 2009 r. dwóch odrębnych jednostek organizacyjnych, tj. Instytutu Włókien Naturalnych w Poznaniu i Instytutu Roślin i Przetworów Zielarskich w Poznaniu (w 2008 r. IWN osiągnął zysk netto w wysokości 932,0 tys. zł, a IRiPZ poniósł stratę w wysokości 485,9 tys. zł).

Ponadto, Instytut w 2010 r., w porównaniu do 2009 r., otrzymał niższą o 611,3 tys. zł dotację na działalność statutową i odnotował niższe o 614,8 tys. zł przychody z działalności gospodarczej (bez przychodów z wydzierżawienia gruntów i wynajmu pomieszczeń, które w tym okresie wzrosły o 42,4 tys. zł).

Głównym źródłem finansowania działalności Instytutu w latach 2009-2010 były środki budżetowe przeznaczone na naukę w wysokości odpowiednio 11.378,2 tys. zł (50,5% przychodów ogółem) i 11.112,5 tys. zł (53,3% przychodów ogółem) oraz ww. przychody z działalności gospodarczej (odpowiednio 36,9% i 37,2% przychodów ogółem). Istotną pozycję stanowiły także inne przychody (przychody finansowe, inne przychody operacyjne, dopłaty bezpośrednio z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa) uzyskane w wyniku gospodarowania aktywami Instytutu w łącznej wysokości odpowiednio 2.237,2 tys. zł (9,9% przychodów ogółem) i 1.763,3 tys. zł (8,5% przychodów ogółem).

Na koniec 2010 r. Instytut nie posiadał zobowiązań długoterminowych, a posiadane na koniec 2009 r. zobowiązania długoterminowe, w wysokości 187,4 tys. zł (rata kredytu inwestycyjnego), zostały spłacone w 2010 r. Instytut nie posiadał zobowiązań wymagalnych na koniec 2009 i 2010 r., a wzrost zobowiązań krótkoterminowych w tym okresie z 1.789,1 tys. zł do 2.801,6 tys. zł, spowodowany był postawieniem do dyspozycji Instytutu kredytu w rachunku bieżącym w wysokości 1.000 tys. zł (na dzień zakończenia kontroli NIK, Instytut nie korzystał ze środków tego kredytu). NIK zwraca przy tym uwagę, że w latach objętych kontrolą, Instytut z tytułu nieterminowego regulowania zobowiązań krótkoterminowych poniósł dodatkowe koszty w wysokości 4.557,51 zł, z tego 2.954,77 zł to koszty procesu wraz z odsetkami i 1.602,74 zł – odsetki karne.

Należności Instytutu w badanym okresie wzrosły z 2.468,1 tys. zł na koniec 2009 r. do 2.886,8 tys. zł na koniec 2010 r., z czego należności przeterminowane na dzień 31 grudnia 2010 r. wyniosły aż 1.161,9 tys. zł (40,2% należności ogółem).

NIK ocenia negatywnie niepodejmowanie przez służby księgowe Instytutu działań windykacyjnych służących zabezpieczeniu roszczeń. Badanie 23 należności z tytułu sprzedaży towarów za kwotę 185.253,01 zł wykazało, że jedynie cztery sprawy (na kwotę 36.766,45 zł) skierowano na drogę postępowania sądowego. W pozostałych 19 przypadkach Instytut nie egzekwował należności (w łącznej wysokości 148.486,56 zł) w trybie określonym ustawą z dnia 17 listopada 1994 r. Kodeks postępowania cywilnego³, tj. nie występował do sądu z wnioskiem o uzyskanie nakazu zapłaty i nie kierował wniosków o wszczęcie egzekucji należności do właściwych organów egzekucyjnych. Działania Instytutu ograniczały się jedynie do wysyłania wezwań do zapłaty i zlecenia prowadzenia egzekucji firmie windykacyjnej, której działania w ww. sprawach okazały się nieskuteczne. Zaniechania działań egzekucyjnych doprowadziły, zdaniem NIK, do przedawnienia należności Instytutu w łącznej wysokości 130.057,77 zł (art. 117 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny⁴). Ustalenia kontroli NIK wykazały ponadto, że Instytut nie podejmował właściwych działań windykacyjnych wobec wszystkich nabywców mieszkań zakładowych. Spośród trzech nabywców, którzy w 2005 r. kupili od Instytutu Włókien Naturalnych mieszkania zakładowe (i nie uregulowali całej należności do dnia kontroli), tylko jeden nabywca regularnie spłacał ratalne należności. W dwóch pozostałych przypadkach (należności na kwotę 25.051 zł), nabywcy zaprzestali regulowania swoich zobowiązań w 2005 r., a Instytut, poza wysyłaniem wezwań do zapłaty nie podjął żadnych innych działań celem wyegzekwowania należności. Prowadzenie windykacji zostało przypisane w zakresie czynności głównej księgowej Instytutu. Z ustaleń kontroli wynika jednak, że informacje o zaległościach kontrahentów były zgłaszane przez nią do ówczesnego kierownictwa Instytutu.

Zdaniem NIK, niepodejmowanie działań windykacyjnych mogło sprzyjać powstaniu szkody w majątku Instytutu w wysokości 313.727,03 zł, w wyniku objętego zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przestępstwa działania na szkodę Instytutu przez byłego pracownika. W odniesieniu do kontrahentów, których wpłaty należności nie trafiały do Instytutu, nie podejmowano, w latach 2009-2010, żadnych działań windykacyjnych, tj. m.in. nie kierowano wezwań do zapłaty pomimo narastania poziomu zaległych należności. Wezwania do zapłaty skierowano dopiero 17 maja 2010 r., co przyczyniło się do ujawnienia okoliczności uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

3. NIK ocenia pozytywnie przestrzeganie obowiązujących zasad rozporządzania przez Instytut składnikami mienia trwałego, pomimo stwierdzonych nieprawidłowości. Na koniec 2010 r. Instytut dysponował nieruchomościami gruntowymi o powierzchni 1.842,3048 ha na podstawie prawa dzierżawy (3,3234 ha) i prawa wieczystego użytkowania gruntów (1.838,9814 ha), a także budynkami o łącznej powierzchni użytkowej 72.222,23 m². Dodatkowo Instytut władał nieruchomościami o nieuregulowanym stanie prawnym lub należącymi do osób trzecich, o łącznej powierzchni 18,1556 ha. W odniesieniu do gruntów o powierzchni 16,8366 ha prowadzone były postępowania o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa, a ponadto Instytut wystąpił do właściwego organu

³ Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296, ze zm.

⁴ Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93, ze zm.

o wydzielenie zajmowanej działki. NIK zwraca uwagę, że Oddział Instytutu w Stęszewie władał budynkami, posadowionymi na gruncie należącym do osób trzecich (1,3190 ha), a Instytut nie posiadał tytułu prawnego do władania tym gruntem i ponosił koszty bezumownego korzystania z tej nieruchomości w wysokości 7.200 zł rocznie. W przedmiotowej sprawie, w 2005 r., oddalono wniosek poprzednika prawnego obecnego Instytutu o stwierdzenie zasiedzenia ww. nieruchomości, a dopiero w trakcie kontroli NIK, Instytut poinformował (pismem z dnia 7 marca 2011 r.) Wojewodę Wielkopolskiego „o istnieniu ewentualnego roszczenia Skarbu Państwa o zwrot nakładów poczynionych na ww. działce”. Instytut wprawdzie podejmował działania celem zawarcia stosownej umowy ale były one dotychczas nieskuteczne (m.in. z uwagi na wygórowane żądania obecnych właścicieli tej nieruchomości gruntowej).

W okresie objętym kontrolą, Instytut przeprowadzał coroczną inwentaryzację aktywów obrotowych, a inwentaryzację środków trwałych zaliczanych do nieruchomości przeprowadzono na koniec 2008 r. (zgodnie z art. 26 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości⁵ ta ostatnia grupa aktywów powinna być inwentaryzowana nie rzadziej niż co 4 lata). W toku kontroli NIK nie stwierdzono nieprawidłowości w zakresie amortyzacji i umarzania środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

W 2010 r., Instytut dokonał zbycia, nieprzydatnej w działalności podstawowej, nieruchomości zabudowanej w Witaszycach (Gmina Jarocin), składającej się z 4 działek gruntu w użytkowaniu wieczystym o łącznej powierzchni 0,6435 ha i budynku magazynowego o powierzchni użytkowej 672,9 m², za łączną cenę 132.200 zł. Sprzedaż tej nieruchomości została poprzedzona uzyskaniem pozytywnych opinii Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rady Naukowej Instytutu (czynność ta nie wymagała zgody Ministra właściwego ds. Skarbu Państwa, gdyż wartość rynkowa tego mienia – 27.025,67 euro – według wyceny rzeczoznawcy majątkowego, nie przekraczała równowartości 50.000 euro). Sprzedaż nieruchomości nastąpiła, zgodnie z przepisami art. 13a ust. 2 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych⁶, w drodze postępowania przetargowego, z zachowaniem przepisów § 5 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 października 1993 r. w sprawie zasad organizowania przetargu na sprzedaż środków trwałych przez przedsiębiorstwa państwowe oraz warunków odstąpienia od przetargu⁷. Kwota uzyskana ze sprzedaży była wyższa niż wartość nieruchomości oszacowana przez rzeczoznawcę majątkowego, co należy ocenić pozytywnie.

Z zachowaniem obowiązujących procedur, w latach 1998-2001, Instytut wydzierżawił cztery zakłady doświadczalne o łącznej powierzchni gruntów 1.440,9600 ha, a ponadto odpłatnie udostępnił, na zasadach współużytkowania, 176,9300 ha gruntów rolnych na okres realizacji cykli produkcji rolnej. Ustalenia kontroli NIK wykazały, że dokonując w dniu 19 maja 2009 r., zmiany postanowień umowy na wydzierżawienie Zakładu Doświadczalnego w Starym Sielcu, Instytut nie określił stawki dzierżawy za 0,5799 ha gruntu rolnego, co spowodowało uszczuplenie przychodów za okres od 1 maja 2009 r. do 31 marca 2011 r.

⁵ Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223, ze zm.

⁶ Dz. U. z 2008 r. Nr 159, poz. 993, ze zm.

⁷ Dz. U. Nr 97, poz. 443, ze zm.

o 426,66 zł. Z kolei, ustalone stawki za dzierżawę gruntów rolnych w Starym Sielcu, Witaszycach i Wojciechowie były niższe od 3,74 dt do 5,40 dt pszenicy za 1 ha gruntu, od średnich stawek uzyskiwanych z umów dzierżawy zawieranych przez Agencję Nieruchomości Rolnych.

W badanym okresie, Instytut udostępniał składniki mienia trwałego w drodze zawarcia 44 umów na wynajem zbędnych pomieszczeń użytkowych. Wprawdzie zawarcie tych umów następowało w trybie bezprzetargowym, to jednak stosowane stawki czynszu były zbliżone do stawek najmu stosowanych na rynku lokalnym i uwzględniały standard wynajmowanych obiektów. Stawki za wynajem 59 zakładowych lokali mieszkalnych (o łącznej powierzchni 2.880,96 m²) odpowiadały natomiast stawkom za wynajem komunalnych lokali mieszkalnych, stosowanych przez właściwe gminy.

4. NIK ocenia negatywnie nieprzeprowadzenie w latach 2009-2010 obowiązkowych kontroli okresowych budynków (dla których założono książki obiektu budowlanego) położonych w: [1] Poznaniu przy ul. Libetla 27 – kontroli przewodów kominowych i wentylacyjnych w 2010 r. oraz pięcioletniej kontroli instalacji odgromowej budynku administracyjno-usługowego; [2] Poznaniu przy ul. Wojska Polskiego 71b – kontroli ogólnobudowlanej oraz kontroli przewodów kominowych i wentylacyjnych w 2009 r. – w budynku „B”, kontroli przewodów kominowych i wentylacyjnych w 2010 r. – w budynku „A”; [3] Plewiskach przy ul. Kolejowej 2 – pięcioletniej kontroli instalacji elektrycznej (w dwóch budynkach) i instalacji odgromowej (trzech budynków), kontroli przewodów kominowych i wentylacyjnych w 2010 r. (w trzech budynkach); [4] Oddziale Instytutu w Stęszewie – kontroli ogólnobudowlanej w 2009 r. (15 budynków) i w 2010 r. (10 budynków), pięcioletniej kontroli ogólnobudowlanej (10 budynków), kontroli przewodów kominowych i wentylacyjnych w 2009 r. (w sześciu budynkach) i w 2010 r. (w pięciu budynkach), pięcioletniej kontroli instalacji odgromowej (czterech budynków) i instalacji elektrycznej (w 11 budynkach); [5] Oddziale Instytutu w Pętkowie – kontroli ogólnobudowlanej w 2009 r. i w 2010 r. (10 budynków), pięcioletniej kontroli instalacji elektrycznej (w 10 budynkach) i instalacji odgromowej (ośmiu budynków). Stanowiło to naruszenie art. 62 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane⁸.

Ponadto, wbrew przepisom art. 62 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 64 ust. 1 i 3 ustawy Prawo budowlane nie założono książek obiektu budowlanego i nie przeprowadzono okresowych kontroli: 4 budynków położonych w Poznaniu przy ul. Wojska Polskiego 71b, 8 budynków położonych w Oddziale Instytutu w Stęszewie, 7 budynków położonych w Oddziale Instytutu w Pętkowie i 12 wyłączonych z użytkowania budynków położonych w Plewiskach przy ul. Kolejowej 2.

Ustalenia kontroli NIK wykazały, że 27 spośród 33 prowadzonych książek obiektu budowlanego nie zawierało wymaganych przepisami § 5 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie książki obiektu budowlanego⁹ danych dotyczących protokołu odbioru obiektu, pozwolenia na użytkowanie obiektu oraz dokumentacji technicznej przekazanej właścicielowi przy zakładaniu książki.

⁸ Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, ze zm.

⁹ Dz. U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1134.

Odpowiedzialnymi za powyższe byli kierownik Działu Administracji i Dyrektorzy Oddziałów Instytutu w Stęszewie i Pętkowie. Zgodnie z art. 93 pkt 8 i 9 ustawy Prawo budowlane, nieprzestrzeganie obowiązków związanych z prowadzeniem kontroli okresowych obiektów budowlanych oraz prowadzeniem książki obiektu budowlanego jest wykroczeniem podlegającym karze grzywny.

5. W latach 2009-2010 Instytut zakupił 10 urządzeń aparatury badawczej z zastosowaniem trybu przetargu nieograniczonego określonego w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych¹⁰. W ocenie NIK, w tych przypadkach Instytut zachował procedury przygotowania i przeprowadzenia postępowań oraz wyboru wykonawców określone przepisami ustawy Prawo zamówień publicznych. Zakupione urządzenia eksploatowano zgodnie z ich przeznaczeniem, w ramach prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej. NIK wskazuje jednak, że w specyfikacji istotnych warunków zamówienia na dostawę zestawu do chromatografii MPLC wraz z wyposażeniem (o wartości brutto 156.600 zł), nie sprecyzowano terminu wykonania zamówienia wymaganego w art. 36 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo zamówień publicznych (termin ten zawarto w ogłoszeniu o przetargu). Ponadto, w umowie na dostawę reometru wraz z wyposażeniem, zawartej w dniu 15 maja 2009 r. nieprawidłowo ustalono okres gwarancyjny na zakupione urządzenie na 12 miesięcy, podczas gdy wymagany specyfikacją istotnych warunków zamówienia termin ten wynosił, co najmniej 24 miesiące. Z ustaleń kontroli wynika jednak, że dostawca sprzętu, na podstawie odrębnego dokumentu, udzielił Instytutowi 24 miesięcznej gwarancji na zakupione urządzenie.

Stwierdzono również, że w 4 z 10 badanych postępowań, niezgodnie z dyspozycją art. 95 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, Instytut zamieścił w Biuletynie Zamówień Publicznych ogłoszenie o udzieleniu zamówienia przed zawarciem umowy z dostawcą wybranym na podstawie przeprowadzonego postępowania.

NIK ocenia negatywnie pod względem legalności, zlecenie przez Instytut wykonywania usług: ochrony obiektów położonych w Poznaniu przy ul. Wojska Polskiego 71b, serwisu informatycznego i sprzątnięcia pomieszczeń bez zastosowania procedur określonych w ustawie Prawo zamówień publicznych. Zawarte przez Pana Dyrektora w latach 2009-2010 aneksy do umów na realizację usług powtarzających się okresowo, spowodowały, że Instytut udzielił w 2009 r. zamówień na kwotę 210.971,18 zł i w 2010 r. na kwotę 228.388,19 zł bez zachowania trybu wyboru wykonawców ww. usług, określonego w ustawie Prawo zamówień publicznych.

W ocenie NIK, Instytut prawidłowo gospodarował zasobami własności intelektualnej. W 2009 r. uzyskano jeden patent krajowy, a także zgłoszono do opatentowania trzy wynalazki w kraju i jeden wynalazek za granicą. W 2010 r. Instytut uzyskał jeden patent na wynalazek zgłoszony w Polsce, zgłosił do opatentowania jeden wynalazek w Polsce i dwa wynalazki za granicą. Na mocy siedmiu umów licencyjnych, uprawniających Instytut do pobierania w latach 2009-2010 opłat licencyjnych, Instytut uzyskał korzyści w kwocie 62,1 tys. zł (netto) z tytułu udostępnienia pięciu technologii. W pozostałych dwóch przypadkach, licencjodawca wstrzymał produkcję środków ochrony drewna z uwagi na

¹⁰ Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759, ze zm.

zmianę europejskich regulacji dotyczących stosowania środków chemicznych, a inny, nie dokonywał w Instytucie zakupu i następnie reprodukcji i sprzedaży materiału siewnego. NIK zwraca przy tym uwagę, że Instytut nie weryfikował wielkości sprzedaży produktów, deklarowanej przez czterech licencjobiorców (takie uprawnienie wynikało z czterech zawartych umów licencyjnych).

6. W okresie objętym badaniem Instytut nie angażował składników majątkowych w nabycie akcji lub udziałów spółek prawa handlowego. Spółka powiązana kapitałowo z Instytutem od 2003 r. uzyskała w 2009 r. dodatni wynik finansowy, a profil jej działalności był bezpośrednio związany z prowadzoną przez Instytut działalnością gospodarczą. Obejmowanie przez Instytut udziałów w Spółdzielni Mleczarskiej z siedzibą w Środzie Wielkopolskiej (łącznie 9 udziałów o wartości 22,5 tys. zł Instytut nabył w okresie kontrolowanym, a na koniec 2010 r. posiadał łącznie 44 udziały o wartości 110,0 tys. zł) stanowiło realizację obowiązków członkostwa w spółdzielni zrzeszającej m.in. producentów mleka (dotyczyło to Oddziału Instytutu w Pętkowie).

7. W latach 2009-2010, podstawą gospodarki finansowej Instytutu były plany finansowe pozytywnie zaopiniowane przez Radę Naukową. Instytut nie osiągnął jednak w ww. okresie planowanego dodatniego wyniku finansowego.

W ocenie NIK, Instytut nierzetelnie sporządził sprawozdanie z działalności badawczej i rozwojowej według wzoru PNT-01 za 2009 r. W sprawozdaniu tym, przekazanym do Głównego Urzędu Statystycznego, zaniżono o 135,9 tys. zł wartość zakupionej aparatury badawczej, o 136,6 tys. zł zaniżono wartość brutto posiadanej aparatury badawczej i o 146,1 tys. zł zaniżono kwotę umorzenia aparatury badawczej. Prawidłowe – zgodne ze stanem faktycznym – dane o działalności badawczej i rozwojowej wykazano w korekcie sprawozdania wg wzoru PNT-01 za 2010 r., które przekazano do GUS dopiero w dniu 15 marca 2011 r., tj. po upływie terminu określonego w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 2009 r. w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010¹¹. Powodem korekty pierwotnie przekazanego sprawozdania PNT-01 za 2010 r. było wykazanie w nim zaniżonej o 2.159,3 tys. zł wartości posiadanej aparatury badawczej i o 1.839,8 tys. zł wartości umorzenia tej aparatury.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

1. Systematyczne prowadzenie działań windykacyjnych wobec dłużników Instytutu oraz niedopuszczanie do przedawnienia należności.

2. Ustalenie w formie umownej należności za całość udostępnionego majątku trwałego Zakładu Doświadczalnego Instytutu w Starym Sielcu.

3. Założenie brakujących ksiąg obiektu budowlanego i bieżące prowadzenie wszystkich posiadanych ksiąg obiektu budowlanego oraz dokonywanie obligatoryjnych kontroli okresowych budynków i budowli będących własnością Instytutu, w zakresie i terminach wynikających z przepisów ustawy Prawo budowlane.

4. Udzielanie zamówień na usługi powtarzające się okresowo z zastosowaniem procedur i trybu wyboru wykonawcy, określonych w ustawie Prawo zamówień publicznych,

5. Dokonanie korekty sprawozdania PNT-01 za 2009 r. i przekazanie jej do GUS.

¹¹ Dz. U. z 2010 r. Nr 3, poz. 14, ze zm.

Najwyższa Izba Kontroli – Delegatura w Poznaniu, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje przedstawienia przez Pana Dyrektora, w terminie 21 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków, bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosków lub o przyczynach niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, przysługuje Panu prawo zgłoszenia na piśmie do dyrektora Delegatury Najwyższej Izby Kontroli w Poznaniu umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o którym mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.